

Nova Escola Galega OPINA

Xaneiro de 2010

AS “BASES” PARA O PLURILINGÜISMO

Nova Escola Galega manifesta abertamente o rexeitamento destas Bases para a elaboración do decreto de plurilingüismo no ensino non universitario de Galicia. e intenta achegar os elementos que, ao noso xuízo, permiten realizar unha valoración moi negativa das intencións que se destilan do seu articulado, que analizamos detidamente nas páxinas seguintes. Algúns dos nosos apuntamentos e a nosa valoración, xa expresada sinteticamente en comunicados anteriores e consonte co noso pensamento ao respecto ao longo da nosa historia, inserímoslos en comentarios a carón dos artigos das bases e na parte final deste documento.

Nova Escola Galega manifestou no seu momento o seu desacordo co decreto vixente, por considerarmos que, á vista da situación da lingua, debiamos ser máis ambiciosos nas formulacións se queriamos que realmente a lingua camiñase cara á súa normalización. Porén, defendemos dende a propia publicación do mesmo a súa conveniencia polo certo avance que supoñía a respecto da situación anterior e, dende logo, sobre as intencións do actual goberno. A análise realizada naquel momento está recollida nun número desta mesma publicación, editado en abril do 2007 e que pode consultarse no noso web.

Sendo NEG autora de dous modelos de normalización lingüística no ensino (1989 e 1999), tendo promovido unha morea de xornadas e encontros sobre a lingua, participado en múltiples foros nos máis de vinte e cinco anos da nosa existencia e contando na nosa asociación con persoas das máis altas cualificacións no eido da educación e da lingua, cómpre indicar que a consellería non considerou oportuno pedirmos opinión a respecto destas Bases. Así e todo, trasladarémolles esta valoración.

Afirmamos que, coa proposta recollida nas Bases, abandónase de facto a conxunción de linguas e téndese á configuración de comunidades lingüísticas diferenciadas. O resultado dunha política lingüística destas características para o ensino só pode ser o conflito, a segregación e a fractura social. E a ignorancia; parecen querer establecer o dereito á ignorancia.

Nova Escola Galega apoia a folga no ensino convocada para o día 21 e fai un chamamento á participación na manifestación.

Porque temos unha lingua

Nova Escola Galega

Tamén en <http://www.nova-escola-galega.org>

DECRETO 247/1995	DECRETO 124/2007	BASES PARA O DECRETO DE PLURILINGÜISMO
<i>Decreto 247/1995, do 14 de setembro, polo que se desenvolve a Lei 3/1983, de normalización lingüística, para a súa aplicación ó ensino en lingua galega nas ensinanzas de réxime xeral impartidas nos diferentes niveis non universitarios.</i> (DOG do 15/09/1995) Asinado por Manuel Fraga Iribarne (Presidente) a Juan Piñeiro Permuy (Conselleiro de Educación e O.U.) Contempla as modificacións introducidas polo Decreto 66/1997, do 21 de marzo, polo que se modifica parcialmente o Decreto 247/1995, do 14 de setembro, polo que se desenvolve a Lei 3/1983, de normalización lingüística, para a súa aplicación ó ensino en lingua galega nas ensinanzas de réxime xeral impartidas nos diferentes niveis non universitarios. (DOG do 03/04/1997) Neste caso, o Conselleiro é Celso Currás Fernández.	<i>Decreto 124/2007, do 28 de xuño, polo que se regula o uso e a promoción do galego no sistema educativo.</i> Asinado por Emilio Pérez Touriño (Presidente) a Laura Sánchez Piñón (Conselleira de Educación e O.U.)	<i>Bases para a elaboración do decreto do plurilingüismo no ensino non universitario de Galicia</i> Presentadas o día 30 de decembro do 2009. Alberto Núñez Feijoo (Presidente), Jesús Vázquez Abad (Conselleiro de Educación e O.U.) e Anxo Lorenzo Suárez (Secretario Xeral de Política Lingüística).
Os títulos dos decretos de referencia e das bases para o novo son xa significativos: mentres o de 1995 citaba claramente o termo “normalización lingüística”, o de 2007 vixente fala de “promoción do galego” e a proposta comentada abandona ambos os termos para falar de “plurilingüismo”. Xa non se trata nin de normalizar a nosa lingua nin de promovela, senón de regular o uso das linguas no sistema educativo, introducindo, como se verá, unha lingua estranxeira (nomeadamente o inglés) como vehicular xunto das oficiais.		
1. A lingua constitúe unha das bases esenciais da identidade do pobo e o máis forte vencello de unión entre as súas xentes. A lingua propia de Galicia é o galego (Art. 5 do Estatuto de autonomía). Como un eido privilexiado da aprendizaxe da lingua é o ensino, cómpre arbitrar mandatos que garantan esa aprendizaxe e axuden a unha implantación de hábitos lingüísticos a prol do idioma galego, idioma que, co castelán, é oficial na Comunidade Autónoma, de acordo co estatuto (Art. 3 da Constitución).	A lingua constitúe un elemento básico de identidade cultural e representa un valor fundamental de cohesión nunha determinada comunidade. O artigo 3 da Constitución establece, no seu punto 1, que o castelán é a lingua oficial do Estado, e, no punto 2, que as demais linguas españolas serán tamén oficiais nas respectivas comunidades autónomas de acordo cos seus estatutos, e sinala que a lingua é un patrimonio cultural que será obxecto de especial respecto e protección. O Estatuto de autonomía de Galicia, no seu artigo 5, define o galego como lingua propia de Galicia, que os idiomas galego e castelán son oficiais en Galicia e que todos teñen o dereito de coñecelos e usalos. Así mesmo, establece que os poderes públicos de Galicia potenciarán o emprego do galego en todos os planos da vida pública, cultural e informativa, e que disporán dos medios necesarios para facilitar o seu coñecemento.	A lingua constitúe un elemento básico de identidade cultural e representa un valor fundamental de cohesión dunha comunidade. O artigo 3 da Constitución española establece, no seu punto 1, que o castelán é a lingua oficial do Estado, e, no punto 2, que as demais linguas españolas serán tamén oficiais nas respectivas comunidades autónomas de acordo cos seus estatutos, e sinala que a lingua é un patrimonio cultural que será obxecto de especial respecto e protección. O Estatuto de autonomía de Galicia, no seu artigo 5, define o galego como lingua propia de Galicia, que os idiomas galego e castelán son oficiais en Galicia e que todos teñen o dereito de coñecelos e usalos. Así mesmo, establece que os poderes públicos de Galicia potenciarán o emprego do galego en todos os planos da vida pública, cultural e informativa, e que disporán dos medios necesarios para facilitar o seu coñecemento.
As referencias normativas nas que se inscriben os decretos e as bases son as mesmas: Constitución española, Estatuto de Autonomía de Galicia e Lei de Normalización Lingüística (LNL). Neste contexto, e en xeral, toda a exposición de motivos das tres normas comentadas, agás algúns aspectos que citamos de seguido, son coincidentes, o que lle dá a esta última proposta de Bases unha dimensión aínda máis incoherente co que se recolle no articulado, ás veces diametralmente oposto a esta exposición. Pola contra, a introdución nestas Bases da lingua estranxeira como vehicular non se sustenta na proposta en normativa ningunha.		
2. O Parlamento de Galicia, con data do 15 de xuño de 1983, aprobou a Lei 3/1983, de normalización lingüística. A devandita norma revela o afán de xeneralizar no seo da Comunidade galega o uso do galego como idioma propio de Galicia, cooficial co castelán. O artigo 1 da lei citada establece o dereito dos galegos a coñeceren e usaren a súa propia lingua. O artigo 2 declara a cooficialidade, para a Comunidade Autónoma, do galego e do castelán. O título III establece os principios xerais do ensino en lingua galega e determina (artigo 12) que o galego é tamén lingua oficial no ensino en tódolos niveis e que a Xunta de Galicia regulamentará a normalización do uso das linguas oficiais no ensino. Así mesmo o artigo 13 asegura o dereito de tódolos nenos e nenas a recibiren o primeiro ensino na súa lingua materna.	A Lei 3/1983, do 15 de xuño, de normalización lingüística, de conformidade coas disposicións procedentes, garante a igualdade do galego e do castelán como linguas oficiais de Galicia e asegura a normalización do galego en todos os eidos da sociedade. O artigo 14 desta lei indica que ao remate do ensino obrigatorio se garantirá a igualdade de competencia lingüística nos dous idiomas oficiais. Nesta mesma liña, e desde unha perspectiva máis global, tamén se pronuncia a Carta europea de linguas rexionais e minoritarias de 1992, ratificada polo goberno do Estado español en 2001. O Plan xeral de normalización da lingua galega, aprobado por unanimidade no Parlamento de Galicia en setembro do 2004, establece como un dos seus obxectivos xerais conseguir para a lingua galega máis funcións sociais e máis espazos de uso, e dálle prioridade á súa presenza en sectores estratéxicos. Para conseguir estes fins, cómpre afondar no desenvolvemento dos preceptos da Lei de normalización lingüística no tocante ao ensino, sen dúbida un sector fundamental para a implantación de hábitos lingüísticos en galego, e establecer unha nova	A Lei 3/1983, do 15 de xuño, de normalización lingüística, de conformidade coas disposicións precedentes, garante a igualdade do galego e do castelán como linguas oficiais de Galicia e posibilita a incorporación da lingua galega á administración, ao ensino e aos medios públicos de comunicación, favorecendo un cambio de tendencia na súa consideración social e na incorporación do idioma a novas esferas da vida social. O artigo 14 desta lei indica que ao remate do ensino obrigatorio se garantirá a igualdade de competencia lingüística nos dous idiomas oficiais. Nesta mesma liña, e desde unha perspectiva máis global, tamén se pronuncia a Carta europea de linguas rexionais e minoritarias de 1992, ratificada polo goberno do Estado español en 2001. O Plan xeral de normalización da lingua galega, aprobado por unanimidade no Parlamento de Galicia en setembro do 2004, establece como un dos seus obxectivos xerais conseguir para a lingua galega máis funcións sociais e máis espazos de uso, e dálle prioridade á súa presenza en sectores estratéxicos da sociedade galega. Para conseguir estes fins, cómpre afondar no desenvolvemento dos preceptos da Lei de normalización lingüística no tocante ao ensino, sen dúbida un sector fundamental para a implantación de hábitos lingüísticos en

DECRETO 247/1995	DECRETO 124/2007	BASES PARA O DECRETO DE PLURILINGÜISMO
	regulamentación do galego que facilite o seu emprego de xeito progresivo e xeneralizado en todos os niveis e graos non universitarios. Neste sentido, cómpre reforzar a dimensión comunicativa do galego en relación con contextos vivos, facilitarlle ao alumnado unha oferta educativa que o axude a percibir a utilidade da lingua e que o capacite para o seu uso correcto e eficaz, erradicando especialmente o seu emprego sexista en todos os ámbitos e respectando, así mesmo, a situación sociolingüística en que se enmarca cada centro. A mobilidade do estudantado e do profesorado que caracteriza a nosa sociedade non debe constituir un obstáculo para alcanzar os obxectivos descritos, senón que debe ser compatible co mantemento da singularidade cultural de Galicia e da lingua propia no ensino.	galego, e establecer unha nova regulamentación do galego que facilite o seu emprego en todos os niveis e graos non universitarios. Neste sentido, cómpre reforzar a dimensión comunicativa do galego en relación con contextos vivos, facilitarlle ao alumnado unha oferta educativa que o axude a percibir a utilidade da lingua e que o capacite para o seu uso correcto e eficaz, erradicando especialmente o seu emprego sexista en todos os ámbitos e respectando, así mesmo, a situación sociolingüística en que se enmarca cada centro. Ademais, a realidade social europea en que vivimos, nun contexto de globalización e de mobilidade laboral, sitúanos nun espazo internacional de plurilingüismo. Esta nova realidade esixe un marco educativo que atenda esta necesidade social, posibilitando a capacitación efectiva do alumnado nas dúas linguas oficiais e nunha ou varias linguas estranxeiras. A mobilidade do estudantado e do profesorado que caracteriza a nosa sociedade non debe constituir un obstáculo para alcanzar os obxectivos descritos, senón que debe ser compatible co mantemento da singularidade cultural de Galicia e da lingua propia no ensino.

Obsérvase como se fan derivar da mesma LNL obxectivos diverxentes: mentres no decreto 245/1995 a devandita norma “*revela o afán de xeneralizar no seo da Comunidade galega o uso do galego como idioma propio de Galicia*”, no actualmente vixente “*garante a igualdade do galego e do castelán como linguas oficiais de Galicia e asegura a normalización do galego en todos os eidos da sociedade*” e nas Bases “*garante a igualdade do galego e do castelán como linguas oficiais de Galicia e posibilita a incorporación da lingua galega á administración, ao ensino e aos medios públicos de comunicación, favorecendo un cambio de tendencia na súa consideración social e na incorporación do idioma a novas esferas da vida social*”.

Os cambios na interpretación das finalidades derivadas da LNL non son banais e amosan claramente o cambio de tendencia que se concreta no articulado.

No mesmo senso, o feito de que se cite nas Bases -suponse que para apoiarse nela- a Carta Europea da linguas rexionais e minoritarias, ratificada polo Estado español, no 2001, constitúe igualmente un enorme exercicio de incoherencia co articulado.

Lembramos só algúns dos preceptos da Carta relacionados co ensino aos que se acolleu o Estado:

Artigo 8. Ensino

1. En materia de ensino, as partes comprométense, no referente ó territorio onde se falan estas linguas, segundo a situación de cada unha delas e sen prexuízo do ensino da(s) lingua(s) oficial(is) do estado:

- a) I- a prever unha educación preescolar asegurada nas linguas rexionais ou minoritarias afectadas.
- b) I- a prever un ensino primario asegurado nas linguas rexionais ou minoritarias afectadas.
- c) I- a prever un ensino secundario asegurado nas linguas rexionais ou minoritarias afectadas.
- d) I- a prever un ensino técnico e profesional que estea asegurado nas linguas rexionais ou minoritarias afectadas.
- f) I- a adoptar as disposicións para que se dean cursos de educación de adultos ou de educación permanente asegurados, principalmente ou totalmente, nas linguas rexionais ou minoritarias.

A reviravolta chega a límites surrealistas cando, ademais, se cita o Plan xeral de normalización da lingua galega (PXNLG), aprobado por unanimidade en 2004 no Parlamento de Galicia, “*iniciado e auspiciado polo goberno galego*”, gobernando o mesmo partido ca agora coa presidencia de Manuel Fraga Iribarne, co actual presidente Alberto Núñez Feijoo de vicepresidente e figurando como secretario da Comisión Sectorial Nº 2. Educación, Familia e Mocidade o actual secretario xeral de política lingüística e principal responsable desta proposta, Anxo Lorenzo Suárez.

Pois ben, o PXNLG, logo dunha diagnose de puntos fortes e débiles da lingua galega no ensino, propón, entre outros, os seguintes obxectivos:

- Alcanzar un uso maioritario do galego na docencia, entre os docentes e nas relacións escolares en xeral.
- Fomentar o uso progresivo do galego desde a etapa preescolar (0-3 anos), de xeito que se superen as fortísimas carencias que se observan nos primeiros banzos do ensino.
- Lograr que o ensino obrigatorio garanta unha competencia plena no idioma galego e repercuta de forma efectiva na súa adopción como lingua habitual por parte das novas xeracións.

Nas medidas que se recollen no PXNLG, ademais das que figuran como anexo final no decreto vixente referidas ás outras etapas educativas, queremos mencionar tamén estouttras para a educación infantil:

- 2.1.22. Establecer unha oferta educativa en galego en preescolar (0-3 anos) e na educación infantil para todos os nenos e nenas galegofalantes.
- 2.1.23. Fixar, como mínimo, un terzo do horario semanal en galego nestas etapas educativas para os contextos e contornos nos que a lingua predominante sexa o castelán, coa intención de que esta porcentaxe se vaia incrementando progresivamente.
- 2.1.24. Desenvolver programas experimentais en galego para castelanfalantes, asegurando o seu rigor pedagóxico, así como o seu seguimento e avaliación.
- 2.1.25. Fomentar a adquisición progresiva da lectura e da escritura en galego, na perspectiva de que este se converta no idioma de base da aprendizaxe escolar.

Para consumir este delirio, todo o articulado regresivo para a presenza do galego no ensino que as Bases recollen a continuación non teñen inconveniente os autores en basealo en que “*cómpre afondar no desenvolvemento dos preceptos da Lei de normalización lingüística no tocante ao ensino*”.

3. Os decretos 426/1991, do 12 de decembro, 245/1992, do 30 de xullo, 78/1993, do 25 de febreiro, e 275/1994, do 29 de xullo, polos que se establecen os currícula da educación infantil, primaria, secundaria obrigatoria e bacharelato na Comunidade Autónoma de Galicia, determinan como unha das finalidades de cada nivel educativo a utilización, de xeito apropiado, das linguas oficiais no ensino.

É necesario adaptala normativa da Lei 3/1983, do 15 de xuño, de normalización lingüística, ó novo marco de aplicación da Lei 1/1990, do 3 de outubro, de ordenación xeral do sistema

O Decreto 247/1995, do 14 de setembro, polo que se desenvolve a Lei 3/1983 de normalización lingüística para a súa aplicación ao ensino en lingua galega nas ensinanzas de réxime xeral impartidas nos diferentes niveis non universitarios, recoñece que a adquisición dunha competencia comunicativa en galego por parte do alumnado só se pode conseguir a través da utilización vehicular desta lingua nunha parte significativa do currículo. Este feito ten que se ver agora completado coa derogación do citado decreto e a elaboración dunha nova normativa orientada á obtención dunha competencia axeitada do galego no

O Decreto 124/2007, de 28 de xuño de 2007, orientouse nomeadamente cara á obtención dunha competencia axeitada en lingua galega no ensino obrigatorio, sen o establecemento dun número ou porcentaxe mínima de materias impartidas en lingua castelá, o cal podería chegar a cambiar o modelo de conxunción de linguas desenvolvido en Galicia desde o inicio da autonomía cara a un modelo de inmersión. O Consello Consultivo (ditame 366/07) concluíu que o dito decreto non era conforme a dereito.

En xuño de 2009, a Xunta de Galicia, a través da Consellería de Educación e Ordenación Universitaria, realizou unha consulta ás familias dos máis de 330 mil alumnos e alumnas

DECRETO 247/1995	DECRETO 124/2007	BASES PARA O DECRETO DE PLURILINGÜISMO
educativo, e seguir contribuíndo a que sexan realidade os obxectivos fixados na citada Lei de normalización lingüística, salientando o que dispón o artigo 14.3º: as autoridades educativas da Comunidade Autónoma garantirán que ó remate dos ciclos en que o ensino do galego é obrigatorio, os alumnos coñezan este, nos seus niveis oral e escrito, en igualdade co castelán.	ensino obrigatorio, co fin de propiciar a igualdade plena e efectiva entre as dúas linguas oficiais por parte de toda a poboación escolar garantindo igualmente a mesma competencia en ambas as dúas linguas.	matriculados no sistema educativo non universitario, co obxectivo de coñecer directamente a súa opinión sobre distintos aspectos da utilización das linguas na educación de Galicia, opinión que foi tida en consideración para a elaboración dun novo marco normativo. A súa participación, moi especialmente na Educación Infantil e Primaria, mostrou o interese e implicación das familias nas decisións que atinxen ao sistema educativo para os seus fillos e fillas. E os resultados, presentados en xullo de 2009 pola Administración educativa, puxeron de manifesto a necesidade de revisar o marco legal que regula as linguas como elementos vehiculares do ensino, advertiron da relevancia outorgada á aprendizaxe do inglés, ao lado das dúas linguas oficiais, e da aposta da sociedade galega por unha presenza equitativa das dúas linguas oficiais nun sistema educativo plurilingüe.
O decreto vixente reconece que <i>“a adquisición dunha competencia comunicativa en galego por parte do alumnado só se pode conseguir a través da utilización vehicular desta lingua nunha parte significativa do currículo”</i>. Porén, para o actual goberno, o cumprimento estrito do acordado unanimemente no PNXNLG en 2004 ¡constitúe un “perigo” para a lingua castelá!: <i>“sen o establecemento dun número ou porcentaxe mínima de materias impartidas en lingua castelá, o cal podería chegar a cambiar o modelo de conxunción de linguas desenvolvido en Galicia desde o inicio da autonomía cara a un modelo de inmersión”</i>. Como se os modelos de inmersión non fosen métodos eficaces para a aprendizaxe das linguas en todo o mundo. É dicir, se a inmersión se dá ao revés ou en inglés, válelles, pero se é o galego o que chega a ter maior presenza no ensino (o lóxico se partimos da situación de inferioridade, que precisa, xa que logo, dunha acción de discriminación positiva para acadar o obxectivo de semellante competencia nas dúas linguas oficiais), daquela constitúe un “perigo”. Chama a atención que esta visión a teña precisamente un goberno de Galicia, que o é, entre outras cousas, grazas á lingua que pretenden acurralar. Logo de reiteraren que as famosas enquisas realizadas daquela maneira na fin do curso pasado non tiñan valor de soporte legal, agora si que esgrimen os resultados (¿cales?) para esta normativa. O argumento falaz do <i>“interese e implicación das familias nas decisións que atinxen ao sistema educativo para os seus fillos e fillas”</i> non se sostén para tomar decisións que só lle competen aos representantes elixidos (Parlamento) e ao goberno correspondente, no ámbito das súas competencias das que, ademais, non poden facer renuncia. ¿Ou é que aplican esta doutrina a outros aspectos da educación, ou a outros eidos como a sanidade, o territorio ou as finanzas? Non existen na exposición de motivos outros argumentos que xustifiquen a necesidade da derogación do decreto vixente.		
Por todo o anterior, por proposta do conselleiro de Educación e Ordenación Universitaria, logo do dictame do Consello Escolar de Galicia e de deliberación do Consello da Xunta de Galicia na súa sesión do catorce de setembro de mil novecentos noventa e cinco,	Na súa virtude e por proposta da conselleira de Educación e Ordenación Universitaria, en uso das atribucións conferidas polos artigos 28.1º e 31 do Estatuto de autonomía de Galicia, a Lei 1/1983, do 22 de febreiro, reguladora da Xunta e da súa presidencia, modificada pola Lei 11/1988, do 20 de outubro, e pola Lei 2/2007, do 28 de maio, do traballo en igualdade das mulleres, logo do informe do Consello Escolar de Galicia, oído o Consello Consultivo de Galicia, e logo de deliberación do Consello da Xunta de Galicia, na súa reunión do día vinte e oito de xuño de dous mil sete,	Tendo en conta o anterior, é este o momento en que cómpre formular un novo marco normativo para o ensino non universitario que regule a distribución das linguas vehiculares das distintas materias de estudo e que teña como obxectivos o de garantir a competencia plena e semellante nas dúas linguas oficiais e o de acadar a adquisición dun coñecemento efectivo en lingua(s) estranxeira(s).
O obxectivo aquí, como queda patente na introdución e no articulado, xa non é a promoción do galego e a adquisición de competencias nas linguas oficiais, senón a regulación da distribución das linguas vehiculares, incluído o inglés, que non é oficial (de momento).		
	Artigo 1.º-Obxecto e ámbito de aplicación. Este decreto desenvolve a Lei de normalización lingüística para a súa aplicación en todos os centros docentes públicos e privados que imparten as ensinanzas reguladas na Lei orgánica 2/2006, do 3 de maio, de educación.	1. Obxecto e ámbito de aplicación Este decreto baséase no marco lingüístico establecido pola Constitución española de 1978 e polo Estatuto de Autonomía de Galicia de 1981, e desenvolve a Lei de normalización lingüística de 1983 para a súa aplicación en todos os centros docentes sostidos con fondos públicos e privados que imparten as ensinanzas reguladas na Lei orgánica 2/2006, do 3 de maio, de educación, no ámbito da Comunidade autónoma de Galicia.
<i>“Para a súa aplicación en todos os centros docentes sostidos con fondos públicos e privados...”</i> . Nos centros sostidos con fondos públicos tamén os hai de titularidade privada, polo que coidamos que a terminoloxía correcta sería a de centros de titularidade pública e privada.		
O galego, lingua oficial da Administración educativa en Galicia. Artigo 1º 1.A Administración educativa de Galicia e os centros de ensino dela utilizarán, con carácter xeral, a lingua galega e fomentarán o seu uso tanto nas súas relacións mutuas e internas como nas que manteñan coas administracións territoriais e locais galegas e coas demais	Artigo 2º.-Uso da lingua galega na Administración educativa. 1. A Administración educativa de Galicia, os centros de ensino dependentes dela e o persoal ao seu servizo utilizarán, con carácter xeral, a lingua galega e fomentarán o seu uso oral e escrito tanto nas súas relacións mutuas e internas, como nas que manteñan coas administracións territoriais e locais galegas e coas demais entidades públicas e privadas de Galicia, sen	2. A lingua na Administración educativa 1. Na Administración educativa de Galicia, nos centros de ensino dependentes dela e entre o persoal ao seu servizo promoverase a utilización da lingua galega e fomentarse o seu uso oral e escrito tanto nas relacións mutuas e internas, como nas que manteñan coas administracións territoriais e locais galegas e coas demais entidades públicas e privadas de Galicia, sen que iso supoña unha restrición dos dereitos do persoal docente. 3. Nas actuacións administrativas de réxime interno dos

DECRETO 247/1995	DECRETO 124/2007	BASES PARA O DECRETO DE PLURILINGÜISMO
entidades públicas e privadas de Galicia. 2.Os documentos administrativos da Consellería de Educación e Ordenación Universitaria, das súas delegacións e dos centros de ensino dependentes dela, redactaranse, con carácter xeral, en galego, e neles constará o nome do centro e o topónimo do concello ou entidade de poboación na súa forma oficial. 3.As actuacións administrativas de réxime interno dos centros docentes, tales como actas, comunicados e anuncios, redactaranse, con carácter xeral, en galego. Tamén se redactarán en galego as actuacións administrativas que se realicen por solicitude de persoa interesada, agás nos casos en que ela pida que se fagan en castelán. 4.A documentación que teña que surtir efecto fóra da Comunidade Autónoma traducirase ó castelán, segundo se establece no artigo 36 da Lei 30/1992, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.	que iso supoña unha restrición dos dereitos do persoal docente. 2. Os documentos administrativos da consellería competente en materia de educación e dos centros de ensino dependentes dela redactaranse, con carácter xeral, en galego, e neles constará, cando sexa o caso, o nome do centro e o topónimo do concello ou entidade de poboación na súa forma oficial. 3. As actuacións administrativas de réxime interno dos centros docentes, como actas, comunicados e anuncios, redactaranse, con carácter xeral, en galego, agás o referido a comunicacións con outras comunidades autónomas e cos órganos da Administración do Estado, radicados fóra da comunidade autónoma, nas que se utilizará o castelán. Ademais dos procedementos iniciados de oficio, tamén se redactarán en galego os procedementos tramitados por petición dos interesados, sen prexuízo do establecido no artigo 36.3º da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.	centros docentes, como actas, comunicados e anuncios, fomentárase o uso da lingua galega, agás no referido a comunicacións con outras comunidades autónomas e cos órganos da Administración do Estado, radicados fóra da comunidade autónoma, nas que se utilizará o castelán. Ademais dos procedementos iniciados de oficio, tamén se fomentará o uso do galego nos procedementos tramitados por petición dos interesados, sen prexuízo do establecido no artigo 36.3º da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.
Mentres no decreto vixente se recolle que <i>“a Administración educativa de Galicia, os centros de ensino dependentes dela e o persoal ao seu servizo utilizarán, con carácter xeral, a lingua galega e fomentarán o seu uso oral e escrito”</i>, nas Bases fálase só de: <i>“promoverase a utilización da lingua galega e fomentárase o seu uso oral e escrito”</i>. Suprímese a referencia ao uso do galego nos documentos administrativos da Consellería e dos centros de ensino dependentes dela (art. 2º.2 de ambos decretos). Igualmente, onde na normativa vixente se di que <i>“as actuacións administrativas de réxime interno dos centros docentes... redactaranse, con carácter xeral, en galego”</i>, as Bases establecen que <i>“nas actuacións administrativas de réxime interno dos centros docentes... fomentárase o uso da lingua galega”</i>.		
Artigo 2º 1.A Consellería de Educación e Ordenación Universitaria, a través da Dirección Xeral de Política Lingüística, é o departamento administrativo competente para organizar, coa colaboración se é o caso doutras institucións, especialmente da Escola Galega de Administración Pública, cursos de galego tanto para o persoal docente como non docente da Administración educativa, co fin de que acaden un grao de dominio da lingua galega que facilite o exercicio do dereito a usala, así como para facer un uso correcto dela dentro do ámbito académico e ademais para lles garantir satisfactoriamente ese dereito ás persoas que teñen relación coa Administración educativa.	Artigo 3º.-Plan de formación. A consellería competente en materia de educación e a Secretaría Xeral de Política Lingüística desenvolverán un plan de formación, coa colaboración, se é o caso, doutras institucións, que garanta que todo o persoal dos centros educativos de Galicia e dos servizos de apoio cuxo persoal dependa da consellería teña un coñecemento dos aspectos sociolingüísticos do idioma e unha competencia oral e escrita suficiente para comunicarse e para desenvolver a súa actividade profesional en galego. Nesta planificación, que terá unha execución gradual, fixaranse prazos e etapas, e daráselles prioridade á situación e aos colectivos con máis carencias.	11. Plan de formación 1. A consellería competente en materia de educación desenvolverá un plan de formación, coa colaboración, se é o caso, doutras institucións, que garanta que todo o persoal dos centros educativos de Galicia e dos servizos de apoio cuxo persoal dependa da consellería teña unha competencia oral e escrita suficiente para comunicarse e para desenvolver a súa actividade profesional en galego e un coñecemento da situación sociolingüística de Galicia. 2. Tamén se desenvolverá anualmente un plan de formación en linguas estranxeiras coa finalidade de aumentar progresivamente a dispoñibilidade de profesorado con capacitación efectiva para a impartición de materias e de contidos en lingua(s) estranxeira(s).
As Bases incorporan un plan de formación en linguas estranxeiras. Coma en xeral, realmente estanse a referir exclusivamente ao inglés. Dado que o plurilingüismo xa está presente na situación actual, posto que as linguas estranxeiras xa se estudan nas diferentes etapas, chama a atención que non se formulasen aínda eses plans de formación e se adoptasen medidas para que a área da lingua estranxeira se puidese desenvolver cun maior éxito: agrupamentos menores, medios técnicos e didácticos...		
	Artigo 4º.-Formación dos funcionarios e funcionarias en prácticas. O persoal seleccionado nos procedementos selectivos de ingreso nos corpos docentes que imparten as ensinanzas reguladas na Lei orgánica 2/2006, do 3 de maio, de educación, realizará durante a fase de prácticas un curso de formación específico de terminoloxía, estilos, linguaxes propias da especialidade e aspectos sociolingüísticos, que lle permita desenvolver correctamente en galego as súas funcións e tarefas.	12. Formación dos funcionarios e funcionarias en prácticas O persoal seleccionado nos procedementos selectivos de ingreso nos corpos docentes que imparten as ensinanzas reguladas na Lei orgánica 2/2006, do 3 de maio, de educación, realizará durante a fase de prácticas un curso de formación específico de terminoloxía, estilos, linguaxes propias da especialidade e aspectos sociolingüísticos, que lle permita desenvolver correctamente en galego as súas funcións e tarefas.
	Artigo 5º.-Concurso de traslados. Para poder participar no concurso xeral de traslados a prazas en que é preceptivo impartir o ensino en lingua galega, o profesorado terá que acreditar a capacitación nesta, e deberá estar en posesión do curso de perfeccionamento de lingua galega, da súa validación ou títulos equivalentes.	13. Concurso de traslados Para poder participar no concurso xeral de traslados a prazas en que é preceptivo impartir o ensino en lingua galega, o profesorado terá que acreditar a capacitación nesta, para o cal deberá estar en posesión da Certificación da Lingua Galega (CELGA) correspondente, da súa validación ou de títulos equivalentes.

DECRETO 247/1995	DECRETO 124/2007	BASES PARA O DECRETO DE PLURILINGÜISMO
As linguas oficiais en Galicia como materia de ensino e o ensino en lingua galega. Artigo 3º 1. Nas ensinanzas de réxime xeral e de educación das persoas adultas, recollidas na Lei orgánica 1/1990, do 3 de outubro, de ordenación xeral do sistema educativo, asignarase globalmente o mesmo número de horas ó ensino da lingua galega e da lingua castelá. 2. Nas clases de lingua galega e literatura e lingua castelá e literatura, usarase respectivamente o galego e o castelán, tanto por parte do profesorado como por parte do alumnado.	Artigo 6º.-Horario da lingua galega. 1. Nas ensinanzas de réxime xeral e na educación de persoas adultas, recollidas na Lei orgánica 2/2006, do 3 de maio, de educación, asignaráselle globalmente o mesmo número de horas ao ensino da lingua galega e da lingua castelá. 2. Nas clases de lingua e literatura galega e lingua e literatura castelá, usarase, respectivamente, o galego e o castelán, tanto por parte do profesorado como por parte do alumnado. Nas programacións e outros documentos didácticos referidos á lingua castelá poderase utilizar esa lingua.	7. Horarios e utilización das linguas 1. Nas ensinanzas de réxime xeral e na educación de persoas adultas, recollidas na Lei orgánica 2/2006, do 3 de maio, de educación, asignaráselle globalmente o mesmo número de horas ao ensino da lingua galega e da lingua castelá. 2. Nas clases de lingua e literatura galega e lingua e literatura castelá, usarase, respectivamente, o galego e o castelán, tanto por parte do profesorado como por parte do alumnado. 2. A lingua na Administración educativa 2. As programacións e outros documentos didácticos das materias de lingua redactaranse, con carácter xeral, na lingua respectiva.
O feito de que as programacións e outros documentos didácticos de inglés se redacten nese idioma implica o seu coñecemento por parte doutro profesorado, das familias ou da mesma inspección educativa; este coñecemento coidamos que non se pode esixir legalmente.		
Artigo 4º 1. Na etapa de educación infantil e no primeiro ciclo da educación primaria os profesores e profesoras usarán na clase a lingua materna predominante entre alumnos e alumnas, terán en conta a lingua ambiental e coidarán que adquiran de forma oral e escrita o coñecemento da outra lingua oficial de Galicia, dentro dos límites propios da correspondente etapa ou ciclo. 2. Atenderase de xeito individualizado a aqueles alumnos e alumnas do grupo que non teñan coñecemento suficiente da lingua materna predominante, segundo se sinala no punto anterior. 2. Nas clases de lingua galega e literatura e lingua castelá e literatura, usarase respectivamente o galego e o castelán, tanto por parte do profesorado como por parte do alumnado.	Artigo 7º.-Educación infantil. 1. Na etapa de educación infantil, o profesorado usará na clase a lingua materna predominante entre o alumnado, terán en conta a lingua do contorno e coidará de que o alumnado adquira, de forma oral e escrita, o coñecemento da outra lingua oficial de Galicia, dentro dos límites propios da correspondente etapa ou ciclo. No caso de contornos castelán falantes, a utilización nesta etapa da lingua galega como lingua de comunicación e ensinanza será, como mínimo, igual á da lingua castelá. Fomentarase a adquisición progresiva da lectura e da escritura en galego, no sentido de que este se convirte no idioma base da aprendizaxe, de xeito que o alumnado obteña unha competencia que lle permita comunicarse normalmente en galego co alumnado e o profesorado. 2. A lingua materna predominante será determinada polo claustro, de acordo cos criterios establecidos no proxecto lingüístico. Para o establecemento da lingua materna deberán terse en conta, entre outros, os datos achegados polo mapa sociolingüístico de Galicia, os datos estatísticos oficiais e a información achegada polos pais e nais.	3. Educación infantil 1. Na etapa de educación infantil, o profesorado usará na aula a lingua predominante entre o alumnado, terán en conta a lingua do contorno e coidará que adquira, de forma oral e escrita, o coñecemento da outra lingua oficial de Galicia, dentro dos límites da etapa ou ciclo. Garantirase que se atenderá de xeito individualizado o alumnado que non teña coñecemento suficiente da lingua predominante na aula. 2. A lingua predominante do alumnado determinarase preguntándolle a cada familia pola lingua materna do seu fillo ou filla. Esta consulta farase mediante unha pregunta que as familias contestarán durante o proceso de preinscrición. 3. Cada centro educativo deberá facer constar no seu proxecto lingüístico de centro as actividades e estratexias de aprendizaxe empregadas para que o alumnado adquira, de forma oral e escrita, o coñecemento da lingua oficial non predominante. 2. A lingua na Administración educativa 2. As programacións e outros documentos didácticos das materias de lingua redactaranse, con carácter xeral, na lingua respectiva.
O decreto do 1995 agrupaba a educación infantil e o primeiro ciclo da primaria aos efectos da determinación da lingua vehicular. O vixente establece un diferente tratamento para o primeiro ciclo de educación primaria, que incorpora a todos os efectos ao resto da etapa. Se no máis antigo dos aquí analizados e no actualmente en vigor se fala de <i>“lingua materna predominante”</i>, nas Bases cítase a <i>“lingua predominante entre o alumnado”</i>. No caso do decreto vixente, a lingua predominante será determinada polo claustro, de acordo cos criterios establecidos no proxecto lingüístico, tendo en conta, entre outros, os datos do Mapa sociolingüístico de Galicia, os datos estatísticos oficiais e a información achegada polos pais e nais. Porén, nas Bases substitúese todo este procedemento por unha pregunta ás familias durante o proceso de preinscrición. Esta consulta, consistente nunha <i>“pregunta”</i>, resulta simplista de máis xa que ¿que ocorrería nos casos de pais e nais con diferentes linguas, ou coas dúas, ou con diferentes opinións? ¿Ou daqueles outros que, falando galego, utilizan o castelán cos fillos e fillas? ¿E se non teñen ningunha das linguas oficiais? Alén de facer depender un aspecto fundamental da escolarización e do currículo dunha decisión familiar, ao noso entender caso inaudito, contrario ás leis e á xurisprudencia e fóra de toda lóxica no funcionamento pedagóxico dos centros, en se dando na preinscrición e cando aínda están sen conformar os grupos, onde haxa máis dun por nivel pode levar (e de feito tememos que así vai suceder de facto) a unha segregación en aulas por razón de lingua, que está prohibida expresamente na LNL, art. 13.3: <i>Os alumnos non poderán ser separados en centros diferentes por razóns da lingua. Tamén se evitará, a non ser que con carácter excepcional as necesidades pedagóxicas así o aconsellaren, a separación en aulas diferentes.</i> No caso de seren semellantes, as porcentaxes poderían verse alteradas, no comezo real do curso escolar ou ao longo del, por diferentes factores, coma a incorporación de alumnado, baixas ou traslado de profesorado..., sen posibilidade xa de cambio na planificación. Desaparece igualmente das bases a determinación recollida no actual decreto, consonte co PXNLG, de que nos <i>“contornos castelán falantes, a utilización nesta etapa da lingua galega como lingua de comunicación e ensinanza será, como mínimo, igual á da lingua castelá. Fomentarase a adquisición progresiva da lectura e da escritura en galego, no sentido de que este se converta no idioma base da aprendizaxe”</i>. É dicir, elimina a protección do galego en contornas urbanas e incumpre o espírito da lei de corrixir positivamente unha situación histórica de desigualdade fronte ao castelán.		

DECRETO 247/1995	DECRETO 124/2007	BASES PARA O DECRETO DE PLURILINGÜISMO
3.No segundo e no terceiro ciclos de educación primaria impartiranse en galego dúas áreas de coñecemento, cando menos, sendo unha delas a área de coñecemento do medio natural, social e cultural.	Artigo 8º.-Educación primaria. En toda a etapa da educación primaria garantirase o cumprimento do establecido para esta etapa no Plan xeral de normalización da lingua galega aprobado polo Parlamento de Galicia o 21 de setembro de 2004 que se inclúe como anexo a este decreto. Impartiranse obrigatoriamente en galego as áreas de matemáticas, coñecemento do medio natural, social e cultural e educación para a cidadanía e dereitos humanos, garantindo a competencia lingüística propia do nivel nas dúas linguas oficiais da comunidade autónoma.	4. Educación primaria, Educación Secundaria Obrigatoria e Bacharelato 1. En Educación primaria, ESO e Bacharelato, garantirase a adquisición da competencia lingüística propia da etapa e do nivel nas dúas linguas oficiais da comunidade autónoma e potenciarase a adquisición dunha competencia efectiva en lingua(s) estranxeira(s), principalmente en lingua inglesa. Con esa finalidade, establécese que un terzo das horas semanais se oferte en galego e outro terzo en castelán, e prevese que o terzo restante se poida impartir en lingua(s) estranxeira(s). 2. En Educación Primaria, as materias lingüísticas impartiranse na lingua de referencia. Das materias Coñecemento do medio natural, social e cultural e Matemáticas, unha impartirase en galego e outra en castelán segundo a opinión das familias, que será vinculante. Cada centro educativo, a través do seu Consello Escolar, decidirá a lingua en que se impartirá o resto de materias, establecendo un equilibrio nas horas semanais ofertadas en galego, en castelán e en lingua(s) estranxeira(s). En calquera caso, o número de materias ofertadas en galego e en castelán, respectivamente, non será inferior a un terzo do horario lectivo semanal, e non se poderá ofertar un número de materias en lingua(s) estranxeira(s) que supere un terzo do horario lectivo semanal. De maneira excepcional, os centros educativos que queiran impartir en lingua estranxeira as materias de Matemáticas ou Coñecemento do medio natural, social e cultural deberán aprobalo no Consello Escolar, previa consulta ás familias, e solicitalo á Administración Educativa, que examinará cada solicitude e autorizará a súa impartición. Será preceptivo que o centro educativo presente un horario semanal equilibrado de materias impartidas en galego, castelán e lingua(s) estranxeira(s).

A título de exemplo e tomando como referencia os 2º e 3º ciclos de educación primaria, velaquí a presenza da lingua galega como vehicular nas tres propostas:

Podemos observar como:

1. Dado o número de horas lectivas en educación primaria (25 semanais) e a distribución horaria para as diferentes áreas non é posible establecer con exactitude un terzo desas áreas como propoñen as Bases, xa que o resultado sería unha periódica pura 8,3... As linguas utilizadas terían que selo necesariamente en bandas de 7 a 9 horas.

2. O número de horas nas que a lingua galega se usaría como vehicular pasaría de entre 10,5 a 12,5 (D. 247/1995) a entre 12 e 13 (D. 124/2007) e a entre 7 e 9 nas Bases. Coa particularidade de que nos dous primeiros se establecían como mínimos e nas Bases supoñerían o máximo permitido.

3. Segundo as Bases e por eliminación, as áreas impartidas en inglés, ademais da propia lingua, terían que ser necesariamente a Educación Artística (incluída a Música), a Educación Física e a Relixión ou a Atención educativa (agás nos casos de excepcionalidade recollidos na fin do artigo en que, con seguridade, estas serían as áreas impartidas en galego, xa que as Matemáticas ou o Coñecemento do medio poderían selo en inglés ou en castelán).

4. O feito de introducir a lingua estranxeira como vehicular nas Bases para un decreto que substitúa o vixente supón engadir un elemento que nada ten que ver co mandato legal da protección da lingua galega e un exercicio de funambulismo -descoñecido na contorna europea- que unicamente se sostén na teima de rebaixar a presenza da lingua galega como vehicular.

Ademais, a impartición en inglés dun terzo das áreas supón un número de profesores/as, con competencia suficiente neste idioma para áreas diferentes da propia lingua estranxeira, inexistente neste momento e previsiblemente en máis anos dos que poida durar unha nova normativa. Implicaría un gasto público que non aparece reflectido en ningures. Crearía previsiblemente notables diferenzas entre centros, e entre públicos e privados . Afondaría no fracaso escolar, sobre todo para o alumnado con necesidades educativas especiais. E sobre todo, sería ilegal, tal e como sentenciou o TSJCV ante o proxecto de decreto para a impartición da Educación para a cidadanía en inglés na Comunidade Valenciana.

A vía para unha maior competencia en linguas estranxeiras, obxectivo plenamente asumido, está en, como se dixo, incrementar os recursos e mellorar a organización dos centros para a aprendizaxe destas linguas. Cómpre salientar que non se fai referencia ningunha ao portugués.

	D. 247/1995		D. 124/2007			
Áreas en galego	Opción A	Opción B	3º	4º	5º	6º
LG	4	4	4	4	4	3
CMNSC	4,5	4,5	5	4	5	4
MAT	4		4	4	4	4
Outra (EA ou EF)		2				2
Total	12,5	10,5	13	12	13	13
Áreas en castelán	9,5	11,5	9	10	9	9
L. estranxeira	3	3	3	3	3	3
Total horas lectivas	25	25	25	25	25	25

	Bases							
	Opción A				Opción B			
Áreas en galego	3º	4º	5º	6º	3º	4º	5º	6º
LG	4	4	4	3	4	4	4	3
CMNSC	5	4	5	4				
MAT					4	4	4	4
Outra				1				1
Total	9	8	9	8	8	8	8	8
Áreas en castelán	8	8	8	8	9	8	9	8
L. estranxeira	3	3	3	3	3	3	3	3
En inglés (EA, EF e Rel./AE)	5	6	5	6	5	6	5	6
Áreas en inglés	8	9	8	9	8	9	8	9
Total horas lectivas	25	25	25	25	25	25	25	25

Para o D. 247/1995, segundo o horario para as diferentes áreas do Decreto 245/1992, polo que se establece o currículo de Educación primaria en Galicia (LOXSE).

Para o D. 124/2007 e para as Bases, segundo o horario para as diferentes áreas do Decreto 130/2007, polo que se establece o currículo de Educación primaria en Galicia (LOE).

DECRETO 247/1995	DECRETO 124/2007	BASES PARA O DECRETO DE PLURILINGÜISMO
Artigo 5º 1. Na educación secundaria obrigatoria impartirase en galego a área de ciencias sociais (xeografía e historia) e a área de ciencias da natureza. 2. Das materias optativas impartiranse en galego as de ciencias medioambientais e da saúde e, se é o caso, a optativa ofertada polo centro.	Artigo 9º.-Educación secundaria obrigatoria. 1. Na educación secundaria obrigatoria impartiranse en galego as seguintes materias: ciencias da natureza, ciencias sociais, xeografía e historia, matemáticas e educación para a cidadanía. Cando a materia de ciencias da natureza se desdobre en bioloxía e xeoloxía, por un lado, e física e química, por outro, ambas as dúas materias impartiranse en galego. 2. Ademais das materias establecidas na epígrafe anterior, o claustro completará o número de materias, excluída a materia que a Lei orgánica de educación determina de carácter voluntario para o alumnado, que garantan o cumprimento do establecido para esta etapa no Plan xeral da normalización da lingua galega aprobado polo Parlamento de Galicia o 21 de setembro de 2004 que se inclúe como anexo a este decreto. 3. A educación secundaria obrigatoria proporcionaralle a todo o alumnado unha boa competencia nas dúas linguas oficiais que repercuta de forma positiva no seu uso.	3. En Educación Secundaria Obrigatoria, as materias lingüísticas impartiranse na lingua de referencia, e as familias decidirán en que lingua oficial se imparten as materias de Matemáticas e Ciencias Sociais, opinión que será vinculante. Cada centro educativo, a través do seu Consello Escolar, decidirá a lingua en que se impartirá o resto de materias, establecendo un equilibrio nas horas semanais ofertadas en galego, en castelán e en lingua(s) estranxeira(s). En calquera caso, o número de materias ofertadas en galego e en castelán, respectivamente, non será inferior a un terzo do horario lectivo semanal, e non se poderá ofertar un número de materias en lingua(s) estranxeira(s) que supere un terzo do horario lectivo semanal. De maneira excepcional, os centros educativos que queiran impartir en lingua estranxeira as materias de Matemáticas ou Ciencias Sociais deberán aprobalo no Consello Escolar, previa consulta ás familias, e solicitalo á Administración Educativa, que examinará cada solicitude e autorizará a súa impartición. Será preceptivo que o centro educativo presente un horario semanal equilibrado de materias impartidas en galego, castelán e lingua(s) estranxeira(s).

As determinacións que recollen as Bases para esta etapa son practicamente iguais ás da educación primaria. Dado o número de horas lectivas en educación secundaria obrigatoria (32 semanais) e a distribución horaria para as diferentes áreas non é posible fixar con exactitude un terzo desas áreas como establecen as Bases, xa que o resultado sería unha periódica pura 10,6...

Segundo o D. 247/1995, as horas de uso do galego como lingua vehicular era de entre 12 e 15, dependendo dos cursos. Segundo o decreto vixente, son 16 horas (50%). Nas Bases non superarían as 10.

Véxase o que se di sobre a lingua estranxeira no comentario anterior.

Artigo 6º 1. No primeiro curso de bacharelato impartirase en lingua galega como materia común a filosofía e como materias específicas de modalidade as seguintes: tecnoloxía industrial I (bacharelato de tecnoloxía); bioloxía e xeoloxía (bacharelato de ciencias da natureza e da saúde); historia do mundo contemporáneo (bacharelato de humanidades e ciencias sociais); debuxo técnico (bacharelato de artes). 2. No segundo curso de bacharelato o alumnado recibirá o ensino en galego de historia, como materia común, e como materias específicas de modalidade: debuxo técnico, tecnoloxía industrial (bacharelato de tecnoloxía); ciencias da terra e medioambientais, debuxo técnico (bacharelato de ciencias da natureza e da saúde); xeografía, historia da arte, historia da filosofía (bacharelato de humanidades e ciencias sociais); historia da arte (bacharelato de artes). 3. Así mesmo serán impartidas en galego as seguintes materias optativas: ética e filosofía do dereito, introducción ás ciencias políticas e socioloxía e historia e xeografía de Galicia.	Artigo 10º.-Bacharelato. No bacharelato, o alumnado recibirá, polo menos, o cincuenta por cento da súa docencia en galego, nos termos establecidos para esta etapa no Plan xeral de normalización da lingua galega aprobado polo Parlamento de Galicia o 21 de setembro de 2004 que se inclúe como anexo a este decreto para alcanzar a competencia lingüística propia do nivel en ambas as dúas linguas.	4. En Bacharelato, cada centro educativo aprobará unha oferta equilibrada de materias comúns, de modalidade e optativas para impartir en galego, en castelán e en lingua(s) estranxeira(s).
--	---	--

No caso do Bacharelato, o D. 247/1995 mencionaba expresamente as áreas que se debían impartir en galego. No decreto actualmente en vigor, faise referencia a que, mentres non se desenvolva o currículo do bacharelato LOE (publicase con posterioridade, no 2008), segue o anterior vixente (disposición transitoria). En todo caso, o alumnado recibirá *"polo menos, o cincuenta por cento da súa docencia en galego"*; o que supón 16 horas semanais.

As Bases renuncian a dispoñer para esta etapa nada particular, máis alá da reiterada determinación dun terzo para cada lingua; na práctica supón que a docencia en galego non supere as 10 horas semanais.

DECRETO 247/1995	DECRETO 124/2007	BASES PARA O DECRETO DE PLURILINGÜISMO
Artigo 6º 4. Na formación profesional específica de grao medio e superior o alumnado recibirá ensino en galego nas áreas de coñecemento teórico-práctico que faciliten a súa integración sociolaboral.	Artigo 11º.-Formación profesional específica, ensinanzas artísticas e deportivas Na formación profesional específica, nas ensinanzas artísticas e nas deportivas, de grao medio ou superior, impartiranse en galego os módulos atribuídos á especialidade de formación e orientación laboral e os módulos profesionais que decida a dirección, oídos os departamentos correspondentes que deberán supoñer o cumprimento do establecido para esta etapa no Plan xeral de normalización da lingua galega aprobado polo Parlamento de Galicia o 21 de setembro de 2004 que se inclúe como anexo a este decreto, para alcanzar a competencia lingüística propia do nivel en ambas as dúas linguas. En todos os módulos garantirase que o alumnado coñeza o vocabulario específico en lingua galega.	5. Formación profesional específica, ensinanzas artísticas e deportivas 1. Na formación profesional específica, nas ensinanzas artísticas e nas deportivas, de grao medio ou superior, cada centro educativo garantirá que o desenvolvemento das ensinanzas asegure que o alumnado alcance a competencia lingüística propia do nivel en ambas as dúas linguas oficiais. 2. En todos os módulos garantirase que o alumnado coñeza o vocabulario específico en galego. 3. Desenvolveranse as habilidades de comunicación oral e escrita para facilitar o desempeño laboral no espazo europeo.
Na Formación profesional, ensinanzas artísticas e deportivas, os decretos de 1995 e actual establecen materias que deben impartirse en galego (no caso do D. 124/2007, o 50%). Nas Bases non aparece regulación ningunha, alén da xeral e común de garantir a competencia propia do nivel nas dúas linguas oficiais e o coñecemento do vocabulario específico en galego. Tampouco aparece referencia a unha “<i>oferta equilibrada</i>”, como no Bacharelato. Neste caso son os centros os que poden realizar a súa planificación lingüística sen estaren sometidos a mínimos nin a máximos. A interpretación que faga cada centro podería permitir que só se imparta en galego a materia da lingua.		
Artigo 7º Segundo o disposto no artigo 13.3º da Lei de normalización lingüística, os alumnos e as alumnas non poderán ser separados en centros nin aulas diferentes por razón da lingua.		
Este artigo, que aparece no D. 247/1995, non se recolle nin no vixente nin nas Bases. En todo caso, non resulta imprescindible, xa que se trata do que contempla a LNL no seu artigo 13.3º citado máis arriba.		
	Artigo 12. Ensinanzas de persoas adultas 1. Nos niveis I e II de ensinanzas de persoas adultas impartirase en galego, como mínimo, o cincuenta por cento da docencia; no nivel III (ESO) e no bacharelato, as ensinanzas impartiranse integramente en galego, agás as materias doutras linguas. 2. Establecerase un plan específico destinado á nova poboación inmigrante que se está a asentarse en Galicia, que prevexa formación lingüística, coñecementos históricos e socioculturais.	6. Ensinanzas de persoas adultas 1. Nos niveis de ensinanzas de persoas adultas, cada centro educativo garantirá que o desenvolvemento das ensinanzas asegure que o alumnado alcance a competencia lingüística propia do nivel en ambas linguas oficiais. 2. Establecerase un plan específico destinado á nova poboación inmigrante que se está a asentarse en Galicia, que prevexa formación lingüística, coñecementos históricos e socioculturais.
Nas ensinanzas de persoas adultas, o decreto vixente recolle o 50% de uso do galego para os niveis I e II, e a totalidade (agás as materias doutras linguas) para o nivel III (ESO) e bacharelato. As Bases renuncian tamén a unha regulación específica e inclúen só a estipulación xeral de que cada centro garantirá a competencia propia do nivel nas dúas linguas oficiais. Tamén neste caso a interpretación podería permitir que só se imparta en galego a materia da lingua.		
Artigo 8º 1. Nas áreas ou materias impartidas en lingua galega débese procurar que os alumnos e as alumnas a utilicen nas manifestacións oral e escrita. 2. Os materiais que se empreguen nas áreas ou materias ás que se refire o parágrafo anterior estarán escritos normalmente en galego, terán a calidade científica e pedagóxica adecuada e atenderán, sen prexuízo da súa proxección universal, ás peculiaridades de Galicia. Con este fin a Consellería de Educación e Ordenación Universitaria fomentará a elaboración e publicación dos materiais curriculares correspondentes.	Artigo 13º.-Elaboración e publicación de materiais curriculares en galego. 1. Nas áreas, materias ou módulos impartidos en lingua galega, o alumnado utilizará, con carácter xeral, o galego nas manifestacións oral e escrita. 2. Os materiais que se empreguen nas áreas, materias ou módulos aos que se refire o parágrafo anterior estarán escritos, con carácter xeral, en galego, terán a calidade científica e pedagóxica adecuada e atenderán, sen prexuízo da súa proxección universal, ás peculiaridades de Galicia. Con este fin, a Consellería de Educación e Ordenación Universitaria e a Secretaría Xeral de Política Lingüística fomentarán a elaboración e publicación dos materiais curriculares correspondentes.	7. Horarios e utilización das linguas 3. En todas as áreas, materias ou módulos impartidos en galego ou castelán o alumnado poderá utilizar nas manifestacións oral e escrita a lingua oficial da súa preferencia. 8. Elaboración e publicación de materiais curriculares 1. Os libros de texto das materias impartidas en galego e en castelán estarán redactados na lingua en que se imparta a materia. A Administración educativa promoverá a elaboración de materiais na outra lingua oficial de Galicia e en lingua(s) estranxeira(s). 2. Os materiais que se empreguen nas áreas, materias ou módulos sinalados no parágrafo anterior, terán a calidade científica e pedagóxica adecuada e atenderán, sen prexuízo da súa proxección universal, ás peculiaridades de Galicia. Con este fin, a consellería competente en materia de educación fomentará a elaboración e publicación dos materiais curriculares correspondentes.

DECRETO 247/1995

DECRETO 124/2007

BASES PARA O DECRETO DE PLURILINGÜISMO

Sobre a utilización da lingua galega por parte do alumnado nas áreas ou materias impartidas na nosa lingua, o D. 247/1995 indica que se “*debe procurar que os alumnos e alumnas a utilicen nas manifestacións orais e escrita*”, mentres que o actual recolle que “*o alumnado utilizará, con carácter xeral, o galego nas manifestacións oral e escrita*”.

Se o que se pretende é acadar unha competencia lingüística semellante -e para iso se precisa unha maior presenza do galego, por ser esta a lingua necesitada de normalización-, resulta imprescindible conseguir que a súa utilización oral e escrita sexa estendida, cando menos, ás áreas que se imparten en galego. O contrario, ademais de supoñer un erro de vulto dende o punto de vista pedagóxico, afondaría aínda máis na falta de competencia e, en consecuencia, tamén no mantemento da situación anormal da lingua.

Porén, as Bases renuncian totalmente a esta perspectiva e, disque baseándose nunha liberdade de elección inédita no ámbito educativo, propoñen directamente que o alumnado poida “*utilizar nas manifestacións oral e escrita a lingua oficial da súa preferencia*”. O profesorado estaría obrigado a usar a lingua que escollan os pais pero o alumno non estaría obrigado a falar na lingua escollida. O decreto vai en dirección contraria á xurisprudencia.

Tocante aos materiais curriculares empregados, fronte ao D. 247/1995 e ao vixente, que recollían respectivamente que “*estarán escritos normalmente en galego*” e “*estarán escritos, con carácter xeral, en galego*”, as Bases sinalan que os “libros de texto” (repárase nesta diferenza, mesmo conceptual do funcionamento pedagóxico dos centros) estarán redactados “*na lingua en que se imparta a materia*”.

Por outra parte, mentres os decretos de referencia sinalaban que a Consellería fomentará a “*elaboración dos materiais curriculares correspondentes*” referíndose aos redactados en lingua galega, nas Bases, a “*Administración educativa promoverá a elaboración de materiais na outra lingua oficial de Galicia e en lingua(s) estranxeira(s)*”. Á parte da inviabilidade real desta disposición (agás con fortes investimentos non declarados), ¿pártese de que a escolla será practicamente igual en todos os centros e por iso terá que promover a elaboración de materiais “na outra lingua oficial”? ¿Quere dicir que a Consellería promoverá a edición de libros de texto (¿e doutros materiais curriculares?) en castelán? Non parece que esta sexa a misión que a lexislación de rango superior lle encomenda precisamente ao goberno de Galicia.

Artigo 9º

Nas áreas ou materias distintas ás sinaladas nos artigos 4º, 3º, 5º e 6º empregárase a lingua que se teña establecida no proxecto educativo de centro aprobado polo claustro e o consello escolar. En todo caso, no proxecto educativo do centro coidarase e respectarase o equilibrio entre as dúas linguas oficiais e nel constarán as oportunas medidas de apoio e reforzo para un correcto uso lingüístico escolar e educativo co fin de acadalo obxectivo xeral establecido na Lei de normalización lingüística (Art. 14.3º).

Artigo 10º

En todo caso, para facer efectivo o dereito á educación, os profesores e profesoras adoptarán as medidas oportunas co fin de que os alumnos e alumnas que non teñan o suficiente dominio da lingua galega poidan seguir con aproveitamento as ensinanzas que nesta lingua lles impartan.

Artigo 14º.-Proxecto lingüístico do centro.

1. Cada centro, dentro do seu proxecto educativo, elaborará o seu proxecto lingüístico, no cal se fará constar:

- a) As linguas que se deben empregar nas áreas, materias, módulos ou ámbitos de coñecemento distintos dos sinalados nos artigos 7º a 12º.
- b) As oportunas medidas de apoio e reforzo para un correcto uso lingüístico escolar e educativo, co fin de alcanzar o obxectivo xeral establecido na Lei de normalización lingüística e na LOE no que afecta o fomento de plurilingüismo.
- c) Os criterios para determinar a lingua predominante do contorno a que se refire o artigo 7º deste decreto.
- d) As medidas adoptadas para que o alumnado que non teña o suficiente dominio das linguas poida seguir con aproveitamento as ensinanzas que se lle impartan.

2. O proxecto lingüístico formará parte do proxecto educativo do centro educativo. Será redactado por unha comisión do profesorado do centro, designada polo equipo directivo, oída a comisión de coordinación pedagóxica.

Na súa composición terán especial relevancia o equipo de normalización e dinamización lingüística e os compoñentes dos departamentos das outras linguas.

3. O proxecto lingüístico do centro será aprobado e avaliado polo Consello Escolar do centro educativo.

4. Este proxecto remitiráselles aos servizos da inspección antes do 30 de setembro de cada ano, que velarán para que o seu contido se axuste a este decreto e ao desenvolvemento da LOE. Co fin de reparar as eivas detectadas en cada curso, adoptaranse as medidas que permitan dispor dos medios materiais e persoais precisos para corrixilas no curso seguinte.

5. Así mesmo, no marco do proxecto lingüístico, fomentárase o uso da lingua galega nas actividades complementarias e actos que o centro organice.

6. En todo caso, para facer efectivo o dereito á educación, o profesorado adoptará as medidas oportunas coa finalidade de que o alumnado que non teña o suficiente dominio da lingua galega poida seguir con proveito as ensinanzas que nesta lingua se lle impartan.

7. Sen prexuízo do previsto na epígrafe 4 deste artigo, a Administración educativa avaliará os proxectos lingüísticos dos centros e fará o seguimento dos resultados que se desprendan da súa aplicación coa finalidade de adoptar, se é o caso, as medidas necesarias para garantir que o alumnado adquiera de forma oral e escrita a competencia lingüística previa de cada nivel e etapa nas dúas linguas oficiais de Galicia, como establece o artigo 14.3º da Lei 3/1983, do 15 de xuño, de normalización lingüística.

9. Proxecto lingüístico de centro

1. Cada centro, dentro do seu proxecto educativo, elaborará o seu proxecto lingüístico, no cal se fará constar:

- a) A decisión do centro educativo respecto das materias e das horas semanais que se imparten en galego, en castelán e en lingua(s) estranxeira(s).
- b) O resultado da consulta ás familias para coñecer a súa opinión respecto da lingua de impartición das materias.
- c) A dispoñibilidade do profesorado do centro para impartir materias en lingua(s) estranxeira(s).
- d) As medidas adoptadas para que o alumnado que non teña o suficiente dominio das linguas poida seguir con aproveitamento as ensinanzas que se lle impartan.
- e) Os obxectivos xerais e as liñas de actuación deseñadas polo centro para o fomento da lingua galega.
- f) Nos centros que imparten formación profesional específica, ensinanzas artísticas e deportivas, faranse constar os procedementos que aseguren que o alumnado acade a competencia lingüística propia do nivel en ambas as dúas linguas oficiais.

2. O proxecto lingüístico formará parte do proxecto educativo do centro. Será redactado por unha comisión do profesorado do centro, nomeada polo equipo directivo e oída a comisión de coordinación pedagóxica. Formarán parte dela, como mínimo, os directores/as dos departamentos de linguas e o coordinador(a) do equipo de dinamización da lingua galega. Será aprobado e avaliado polo Consello Escolar do centro.

3. Este proxecto remitiráselles, cada catro anos, aos servizos da inspección, que velarán para que o seu contido se axuste a este decreto e ao desenvolvemento da LOE. Co fin de reparar as eivas detectadas, adoptaranse as medidas que permitan dispor dos medios materiais e persoais precisos para corrixilas.

4. Anualmente, elaborárase unha addenda do proxecto lingüístico na que conste:

1. Nos centros que imparten Educación Infantil, os resultados da consulta ás familias para obter información sobre a lingua materna do alumnado, e as actividades e estratexias de aprendizaxe para que o alumnado adquiera, de forma oral e escrita, o coñecemento da lingua oficial non predominante.

2. En todos os centros, información e valoración dos programas e actividades para o fomento e dinamización da lingua galega realizadas polo centro educativo no curso anterior e información do que se vai desenvolver no curso seguinte.

5. Sen prexuízo do previsto na epígrafe 4 deste artigo, a Administración educativa avaliará os proxectos lingüísticos dos centros e fará o seguimento dos resultados que se desprendan da súa aplicación coa finalidade de adoptar, se é o caso, as medidas necesarias para garantir que o alumnado adquiera de forma oral e escrita a competencia lingüística previa de cada nivel e etapa nas dúas linguas oficiais de Galicia, como establece o artigo 14.3º da Lei 3/1983, do 15 de xuño, de normalización lingüística.

A determinación das áreas nas que se utilice o galego como lingua vehicular establecerase no proxecto educativo (PEC) aprobado polo Claustro e o Consello escolar (D. 247/1995). No decreto actual e nas Bases remítese ao Proxecto lingüístico de centro (PLC), que formará parte do PEC. Será redactado por unha comisión do profesorado, designada polo equipo directivo, oída a CCP; terán especial relevancia na comisión o ENDL e os compoñentes dos departamentos das outras linguas (inexistentes nos casos da educación infantil e primaria) e será aprobado e avaliado polo Consello escolar (D. 124/2007). Será redactado por unha comisión do profesorado, nomeada polo equipo directivo, oída a CCP; formarán parte dela, como mínimo, os directores/as dos departamentos de linguas (non existe tal figura na educación infantil e primaria e nas outras etapas son xefes/as de departamento) e o coordinador(a) do equipo de dinamización da lingua galega (EDLG) e será aprobado e avaliado polo Consello escolar (Bases). Incluirá, entre outros, os criterios para determinar a lingua predominante no contorno. Fomentarase o uso da lingua galega nas actividades complementarias e actos que organice o centro. Remitiráselles aos servizos de inspección antes do 30 de setembro de cada ano (D. 124/2007). Incluirá, entre outros: o resultado da consulta ás familias para coñecer a súa opinión respecto da lingua de impartición das materias e a dispoñibilidade do profesorado para impartir materias en linguas estranxeiras. Remitiráselles aos servizos de inspección cada catro anos. Haberá unha addenda anual con: resultados da consulta ás familias sobre a lingua materna do alumnado, e información e valoración dos programas e actividades para o fomento e dinamización da lingua galega (incluídas na actualidade no proxecto e memoria dos ENDL) (Bases).

Artigo 10º

Terase en conta o establecido no Decreto 79/1994, do 8 de abril, sobre exención da materia de lingua galega no ensino básico e medio, así como na orde que o desenvolve.

Artigo 15º.-Exención da cualificación das probas de lingua galega

1. O alumnado que se incorpore ao sistema educativo de Galicia en cuarto de educación secundaria obrigatoria ou en bacharelato, procedente doutras comunidades autónomas ou dun país estranxeiro con lingua oficial castelá, poderá obter a exención da cualificación das probas de avaliación de materia de lingua galega durante dous cursos académicos.
2. A exención suporá unicamente a consignación de «exento» no libro de cualificacións e mais no expediente do alumnado.
3. O alumno ou a alumna terá que asistir obrigatoriamente ás clases como medio de integración lingüística e coa finalidade de que, cun esforzo especial pola súa parte, con materiais didácticos específicos e cunha axuda continua do seu profesorado, poida, ao remate do prazo da exención, ter un dominio adecuado da lingua galega e seguir as ensinanzas propias do nivel en que estea ou vaia matricularse en igualdade de condicións ca os demais compañeiros/as de clase.
4. O incumprimento por parte do alumno do establecido no punto anterior determinará, logo dos informes pertinentes e oído o interesado e, se é o caso, pai, nai ou titores legais, a revogación da exención.
5. Tanto a revogación como a denegación da exención producirán como efecto a obriga para o alumnado de ser cualificado nas avaliacións parciais ao final do curso en que se atopa.
6. No respectivo libro de escolaridade e mais no expediente do alumnado farase constar a exención concedida e, se é o caso, a posible revogación e a conseguinte cualificación.

14. Exención da cualificación das probas de lingua galega

1. O alumnado que se incorpore ao sistema educativo de Galicia en educación secundaria obrigatoria ou en bacharelato, procedente doutras comunidades autónomas ou dun país estranxeiro, poderá obter unha exención temporal da cualificación das probas de avaliación da materia de lingua galega durante un máximo de tres cursos académicos.
2. A exención suporá a consignación de «exento» no libro de cualificacións e mais no expediente do alumnado.
3. O alumno ou a alumna terá que asistir ás aulas como medio de integración lingüística e coa finalidade de que co seu esforzo persoal, con materiais didácticos específicos e cunha axuda continua do seu profesorado, poida, ao remate do prazo da exención, ter un dominio adecuado da lingua galega e seguir as ensinanzas propias do nivel en que estea ou vaia matricularse en igualdade de condicións ca os demais compañeiros/as de clase.
4. O incumprimento por parte do alumno do establecido no punto anterior determinará, logo dos informes pertinentes e oído o interesado e, se é o caso, pai, nai ou titores legais, a revogación da exención.
5. Tanto a revogación como a denegación da exención producirán como efecto a obriga para o alumnado de ser cualificado nas avaliacións parciais ao final do curso en que se atopa.
6. No respectivo libro de escolaridade e mais no expediente do alumnado farase constar a exención concedida e, se é o caso, a posible revogación e a conseguinte cualificación.

Artigo 16º.-Solicitudes de exención.

1. A exención solicitarase para cada ano académico de permanencia na Comunidade Autónoma de Galicia e os seus efectos limitaranse ao citado ano, sen que se poidan conceder máis de dous anos consecutivos, conforme o previsto no artigo 15º deste decreto.
2. As solicitudes de exencións dirixiranse ás direccións dos centros. Os centros docentes públicos dependentes da Consellería de Educación e Ordenación Universitaria resolverán sobre a súa concesión ou denegación no prazo máximo de dez días hábiles, contados a partir da presentación da documentación completa. No caso dos centros privados e privados concertados, a resolución correspóndelle á dirección dos centros públicos a que estean adscritos.
3. A resolución da dirección do centro docente público poderá ser impugnada mediante recurso de alzada, no prazo dun mes, perante o delegado provincial da Consellería de Educación e Ordenación Universitaria.

15. Solicitudes de exención

1. A exención solicitarase para cada ano académico de permanencia na Comunidade autónoma de Galicia e os seus efectos limitaranse ao citado ano, sen que se poidan conceder máis de tres anos consecutivos, conforme o previsto no artigo anterior deste decreto.
2. As solicitudes de exencións dirixiranse ás direccións dos centros. Os centros docentes públicos dependentes da Consellería de Educación e Ordenación Universitaria resolverán sobre a súa concesión ou denegación no prazo máximo de dez días hábiles, contados a partir da presentación da documentación completa. No caso dos centros privados e privados concertados, a resolución correspóndelle á dirección dos centros públicos á que estean adscritos.
3. A resolución da dirección do centro docente público poderá ser impugnada mediante recurso de alzada, no prazo dun mes, perante o xefe territorial da Consellería de Educación e Ordenación Universitaria.

DECRETO 247/1995	DECRETO 124/2007	BASES PARA O DECRETO DE PLURILINGÜISMO
	Artigo 17º.-Alumnado anterior á incorporación da lingua galega ao sistema educativo. O alumnado que cursase estudos en Galicia con anterioridade á incorporación da lingua galega ao sistema educativo e que queira proseguilos terá a obriga de cursar esta materia e serán cualificado a partir do curso en que retome os seus estudos.	16. Alumnado anterior á incorporación da lingua galega ao sistema educativo O alumnado que cursase estudos en Galicia con anterioridade á incorporación da lingua galega ao sistema educativo e que queira proseguilos terá a obriga de cursar esta materia e será cualificado a partir do curso en que retome os seus estudos.

Tocante á exención da cualificación da materia de lingua galega, o D. 247/1995 facía referencia a unha normativa específica (D 79/1994 e Orde do 30 de xuño do mesmo ano) na que se recollía a posibilidade máxima de tres anos de exención (con adaptación curricular), mentres que o vixente reducía esta exención a un máximo de dous cursos escolares e as Bases determinan de novo tres cursos. Unha vez máis, a posibilidade de exención limitase á lingua galega.

	Artigo 18. Equipos de normalización e dinamización lingüística 1. Para potenciar o uso da lingua galega nos centros dependentes da Consellería de Educación e Ordenación Universitaria constituirase un equipo de normalización e dinamización lingüística, que actuará baixo a supervisión da dirección do centro e que estará formado por profesorado, por representantes do alumnado, agás no ensino infantil e primario, e do persoal non docente. 2. Os membros do equipo serán designados pola dirección do centro do seguinte xeito: a) O profesorado, por proposta do claustro de profesores. b) O alumnado, por proposta das súas asociacións máis representativas. c) O persoal non docente, por proposta deste persoal. 3. A composición do equipo de normalización e dinamización lingüística para cada tipo de centro, as súas competencias, e o nomeamento, cesamento e competencias do seu coordinador serán establecidas nos regulamentos orgánicos dos centros educativos. Na constitución destes órganos tenderase a unha composición equilibrada de mulleres e homes. 4. Os equipos de normalización e dinamización lingüística deberán ter un papel fundamental no deseño, posta en práctica e revisión dos programas de normalización lingüística nos centros educativos, tal e como se prevé no Plan xeral de normalización da lingua galega. 5. Os equipos de normalización lingüística contarán co apoio técnico necesario e os centros terán a debida dotación de recursos didácticos, pedagóxicos e material en galego.	10. Equipos de dinamización da lingua galega 1. Para potenciar o uso da lingua galega nos centros dependentes da Consellería de Educación e Ordenación Universitaria constituirase un equipo de dinamización da lingua galega, nomeado e supervisado pola dirección do centro, e formado por profesorado, representantes das familias, representantes do alumnado (agás no ensino infantil e primario), e persoal non docente. 3. A composición do equipo de dinamización da lingua galega para cada tipo de centro, as súas competencias, e o nomeamento, cesamento e competencias do seu coordinador serán establecidas nos regulamentos orgánicos dos centros educativos. Na constitución destes órganos tenderase a unha composición equilibrada de mulleres e homes. 4. Os equipos de dinamización da lingua galega terán un papel fundamental no deseño, posta en práctica e revisión dos programas de promoción da lingua galega nos centros educativos, contarán co apoio técnico necesario e os centros educativos terán a debida dotación de recursos didácticos, pedagóxicos e material en galego.
	Artigo 19º.-Comisións territoriais de coordinación. Coa finalidade de coordinar os equipos de normalización e dinamización lingüística constituiranse comisións territoriais. A súa composición e funcións específicas serán determinadas, conxuntamente, pola Consellería de Educación e Ordenación Universitaria e a Secretaría Xeral de Política Lingüística, de acordo coas directrices da política lingüística da Xunta de Galicia.	10. Equipos de dinamización da lingua galega 7. Con esa finalidade coordinadora, constituiranse comisións territoriais. A súa composición e funcións específicas serán determinadas pola consellería competente en materia de educación, a través da Secretaría Xeral de Política Lingüística, de acordo coas directrices da política lingüística da Xunta de Galicia.
	Artigo 20º.-Divulgación das experiencias desenvolvidas nos centros. A Consellería de Educación e Ordenación Universitaria e a Secretaría Xeral de Política Lingüística divulgarán as experiencias positivas desenvolvidas nos centros educativos no campo da normalización lingüística.	10. Equipos de dinamización da lingua galega 6. A consellería competente en materia de educación, a través da Secretaría Xeral de Política Lingüística, coordinará o labor dos equipos de dinamización da lingua galega e divulgará as experiencias positivas desenvolvidas nos centros educativos.

Os chamados “Equipos de normalización lingüística” na normativa do 1995, consonte coa LNL e cos ROC aínda vixentes, pasaron a denominarse no decreto actual “Equipos de normalización e dinamización lingüística”. Nas Bases abandónase “normalización” e denomínanse “Equipos de dinamización da lingua galega”. A composición destes equipos pasou de contemplar a profesorado, alumnado e persoal non docente (estes dous últimos sectores nos do ensino secundario) a incorporar nas Bases representantes das familias. Tanto no caso do actual como nas Bases indicase que as “competencias, nomeamento, cesamento e competencias do seu coordinador” serán establecidas nos ROC.
Coma en toda a proposta das Bases, rexéitase o termo “normalización” (agás no artigo seguinte, seguramente por un erro).

DECRETO 247/1995	DECRETO 124/2007	BASES PARA O DECRETO DE PLURILINGÜISMO
Artigo 11º A inspección educativa velará polo cumprimento do establecido no presente decreto. Con tal fin os centros docentes públicos e privados que impartan ensinanzas de réxime xeral non universitarios remitirán á inspección educativa os horarios, áreas e materias impartidas en lingua galega, así como a relación dos materiais curriculares empregados nestas materias.	Artigo 21º.-Inspección. Os servizos de inspección velarán para que en todos os centros educativos se cumpra a normativa vixente sobre normalización lingüística e proporánlles, se é o caso, ás delegacións provinciais competentes a adopción das medidas correctoras que sexan necesarias no caso de incumprimento, sen prexuízo das responsabilidades as que houbese lugar.	17. Inspección Os servizos de inspección velarán para que en todos os centros educativos se cumpra a normativa vixente sobre normalización lingüística e proporánlles, se é o caso, ás xefaturas territoriais competentes a adopción das medidas correctoras que sexan necesarias no caso de incumprimento, sen prexuízo das responsabilidades as que houbese lugar.

A encomenda de funcións nos tres textos á inspección educativa non parece ser moi efectiva, a vulgar pola experiencia e os resultados que se obtiveron ao longo dos últimos anos. A determinación inicial do PXNLG de crear un corpo de inspectores específico foi modificada por unha resolución presentada polo PP na sesión do 21 de setembro do 2004, cando se aprobou o PXNLG no Parlamento de Galicia.

Nas Bases “escapóuselles” (por esta única vez) a expresión “normalización lingüística”.

	<i>Disposicións adicionais</i> Primeira.-Bacharelato. As materias do bacharelato que serán impartidas en galego determinaranse no decreto que regule estas ensinanzas na Comunidade Autónoma de Galicia. Segunda.-Dereitos do coordinador do equipo de normalización e dinamización lingüística. O coordinador ou coordinadora do equipo de normalización e dinamización lingüística terá os mesmos dereitos administrativos e económicos ca as xefaturas dos departamentos didácticos. Os dereitos económicos destes coordinadores terán efectividade desde o 1 de xaneiro de 2008. Terceira A Consellería de Educación e Ordenación Universitaria regulará as linguas en que deberán impartirse as áreas ou materias nos centros con proxectos plurilingües, e garantirán a proporcionalidade entre as áreas ou materias impartidas en galego e castelán que se recolle neste decreto. Cuarta.-Avaliación do grao de cumprimento do Plan de normalización lingüística Nos plans de avaliación dos centros educativos e nos plans de avaliación da función directiva terase en conta o grao de cumprimento dos obxectivos establecidos no uso e normalización da lingua galega. Quinta Con periodicidade anual, despois de finalizar o curso escolar, o Goberno de Galicia avaliará os resultados de aplicación deste decreto, e desenvolverá regulamentariamente cantas disposicións fosen precisas para o mellor cumprimento e adaptación dos seus obxectivos, co fin de que poida achegarse gradualmente á plena aplicación da Carta europea das linguas rexionais ou minoritarias.	10. Equipos de dinamización da lingua galega 2. O coordinador ou coordinadora do equipo de dinamización da lingua galega terá os mesmos dereitos administrativos e económicos cás xefaturas dos departamentos didácticos. <i>Disposicións adicionais</i> Primeira. Procedemento para determinar a lingua de impartición das materias Será preceptiva a realización dunha consulta ás familias para que cada centro educativo coñeza a súa opinión respecto da lingua de impartición das materias (en galego, en castelán ou en lingua estranxeira) en Educación Primaria, Educación Secundaria Obligatoria e Bacharelato. As familias expresarán a opinión a través dun cuestionario de preguntas que cada centro educativo lles enviará durante o procedemento de matriculación ou na reserva de prazas. Unha vez coñecida a opinión das familias, o Consello Escolar de cada centro debaterá e aprobará a asignación lingüística das materias. Este proceso farase cada catro cursos escolares. O procedemento para determinar a lingua de impartición das materias desenvolverase mediante unha orde posterior á aprobación deste Decreto. Segunda. Avaliación do grao de competencia nas linguas oficiais A consellería competente en materia de educación establecerá un procedemento de avaliación do nivel de competencia nas dúas linguas oficiais en Educación Primaria e en Educación Secundaria Obligatoria, como garantía da consecución progresiva da competencia semellante en ambas as linguas. Terceira. Con periodicidade anual, despois de finalizar o curso escolar, o Goberno de Galicia avaliará os resultados de aplicación deste decreto, e desenvolverá regulamentariamente cantas disposicións fosen precisas para o mellor cumprimento e adaptación dos seus obxectivos, co fin de que poida achegarse gradualmente ao marco dun ensino plurilingüe e á plena aplicación da Carta europea das linguas rexionais ou minoritarias. Cuarta. Para a adquisición de competencias nas linguas estranxeiras entre o profesorado, a Administración educativa valorará a adquisición da dita formación no desenvolvemento da carreira docente.
--	--	---

Nas Bases inclúese como disposición adicional o procedemento para a consulta ás familias cada catro anos, co fin de que cada centro educativo coñeza a súa opinión respecto da lingua de impartición das materias. É dicir, a opinión expresada por familias de alumnos/as, por exemplo, de 6º de educación primaria, sería válida para o alumnado que nese momento estea cursando 3º desa etapa; ou os que estean cursando 6º de educación primaria poden estar baixo a determinación lingüística das familias de alumnos/as que estean xa en 4º da ESO. Déixase pendente dunha orde posterior o procedemento para determinar a lingua de impartición.

Desaparece calquera referencia ao PXNLG (lémbrese unha vez máis, acordado por unanimidade no Parlamento de Galicia no 2004, con goberno do PP e sendo secretario da comisión correspondente o actual secretario xeral de política lingüística) e fíxase de xeito case obscuro a finalidade de chegar á plena aplicación da Carta europea das linguas rexionais e minoritarias (ver comentario terceiro desta análise).

DECRETO 247/1995	DECRETO 124/2007	BASES PARA O DECRETO DE PLURILINGÜISMO
<i>Disposicións transitorias</i> Primeira.En canto non se extingan as ensinanzas de 7º e 8º de educación xeral básica, bacharelato unificado e polivalente, curso de orientación universitaria e formación profesional de primeiro e segundo grao, impartiranse en galego as áreas ou materias que se establecen no Decreto 135/1983, do 8 de setembro, polo que se desenvolve para o ensino, a Lei 3/1983, de normalización lingüística e a Orde do 1 de marzo de 1988 pola que se desenvolve o Decreto 135/1983, do 8 de setembro, sobre aplicación da Lei 3/1983, do 15 de xuño, de normalización lingüística. Segunda.Cando por razóns de organización do persoal docente dos centros existan dificultades xustificadas no curso académico 1995/1996, para a aplicación inmediata do establecido nos artigos 4º.3, 5º e 6º do presente decreto, a Consellería de Educación e Ordenación Universitaria poderá concederllo prazo de ata un ano para facer efectivo o disposto nos citados artigos.	<i>Disposición transitoria</i> Mentres non se desenvolva o previsto no artigo 10º, seguirá vixente para as ensinanzas de bacharelato o establecido no Decreto 247/1995, do 14 de setembro, polo que se desenvolve a Lei 3/1983, de normalización lingüística.	<i>Disposición transitoria 1ª</i> Na medida en que os centros educativos non dispoñan dos recursos humanos que lles permitan ofertar as horas semanais en lingua(s) estranxeira(s), estas impartiranse en galego ou castelán, escoitando a opinión das familias e aprobando no Consello Escolar unha asignación lingüística que asegure o máximo equilibrio na distribución de horas semanais nas dúas linguas oficiais. <i>Disposición transitoria 2ª</i> Os "equipos de normalización e dinamización lingüística" dos centros educativos, creados ao abeiro do artigo 18º do Decreto 124/2007, pasan a denominarse "equipos de dinamización da lingua galega".
<i>Disposición derogatoria</i> Única.Queda derogado o Decreto 135/1983, do 8 de setembro, sobre aplicación da Lei 3/1983, do 15 de xuño de normalización lingüística; a Orde do 1 de marzo de 1988, pola que se desenvolve o Decreto 135/1983, do 8 de setembro, sobre aplicación da Lei 3/1983, do 15 de xuño, de normalización lingüística, así como cantas normas de igual ou inferior rango se opoñan ó disposto neste decreto, sen prexuízo do establecido na disposición transitoria deste mesmo decreto.	<i>Disposición derogatoria</i> Quedan derogadas todas as normas de igual ou inferior rango que se opoñan ao establecido neste decreto e, en particular: O Decreto 247/1995, do 14 de setembro, polo que se desenvolve a Lei 3/1983 de normalización lingüística, para a súa aplicación ao ensino en lingua galega nas ensinanzas de réxime xeral impartidas nos diferentes niveis non universitarios. O Decreto 66/1997, do 21 de marzo, polo que se modifica parcialmente o Decreto 247/1995, do 14 de setembro, no que se desenvolve a Lei 3/1983 de normalización lingüística, para a súa aplicación ao ensino en lingua galega nas ensinanzas de réxime xeral impartidas nos diferentes niveis non universitarios. O Decreto 79/1994, do 8 de abril, sobre exención da materia de lingua galega no ensino básico e medio.	
	ANEXO Plan xeral de normalización da lingua galega aprobado polo Parlamento de Galicia o día 21 de setembro de 2004 (BOPG nº 622, do 7 de setembro) Área 1. Ensino. Grupo de medidas 2.1.H. 2.1.26. Na educación primaria garantir que, como mínimo, o alumnado reciba o 50% da súa docencia en galego. Á parte da área de coñecemento do medio natural, social e cultural, xa fixada legalmente, fomentárase que se impartan nesta lingua materias troncais en toda a etapa, como as matemáticas. 2.1.27. Na educación secundaria obrigatoria garantir que, como mínimo, o alumnado reciba o 50% da súa docencia en galego. Dentro das posibilidades de cada centro, tenderase a que entre as materias que se impartan nese idioma figuren as matemáticas e a tecnoloxía, á parte das que xa están legalmente establecidas. 2.1.28. Nos bacharelatos garantir que, como mínimo, o alumnado reciba o 50% da súa docencia en galego. 2.1.29. Nos ciclos formativos garantir que, como mínimo, o alumnado reciba o 50% da súa docencia en galego. Deberase asegurar, ademais, que o alumnado coñeza o vocabulario específico da especialidade en lingua galega.	
O decreto en vigor non fai máis ca desenvolver as disposicións do PXNLG. As bases ignoran absolutamente o Plan e o consenso correspondente.		

Das manifestacións que nos últimos meses se viñeron realizando por parte do goberno podemos constatar que esta iniciativa se apoia no feito de gañaren as eleccións e nun compromiso electoral coa cidadanía. Non hai tal. Cremos que ese non deixa de ser un argumento para levar adiante o que realmente parecen procurar algúns sectores do partido gobernante: a reclusión do galego a determinados ámbitos, o acoutamento do seu coñecemento, do seu uso e, en definitiva, a consolidación dun obxectivo de comunidades lingüísticas diferenciadas.

Sostemos que o tal compromiso electoral non atinxe á maioría da cidadanía do país, senón a sectores minoritarios que serven de soporte a ideas involucionistas e segregadoras, ás veces foráneas. E sostemos tamén que non se poden comprometer accións que vaian contra a lexislación vixente e a abundante xurisprudencia ao respecto, nin que o asunto central da normalización da lingua poida ser reformado de forma involucionista cunha maioría matemática nunha determinada conxuntura.

A normativa proposta non é realmente unha norma de goberno, senón unha norma partidaria que responde a intereses particulares e que se dirixe contra o propio ser do país, que socializa un conflito deseñado por unha minoría. É unha decisión exclusivamente política nunha dirección que nos produce vergenza, ao vermos como uns gobernantes galegos atacan a súa propia lingua e o seu propio país.

Porque o goberno sabe perfectamente, e nomeadamente o secretario xeral de política lingüística, que un tratamento igual a dúas linguas en situación desigual leva inexorablemente á minoración da máis feble na súa presenza social e nos seus usos, conducindo no tempo á substitución lingüística. Por iso é aínda máis grave esta proposta, porque sabendo dese coñecemento, semella que iso é realmente o que procuran. Por iso as lexislacións e a xurisprudencia non se cansan de repetir que as linguas que, coma a galega, están nesa situación anormal deben ser promovidas e normalizadas polos poderes públicos, con medidas de discriminación positiva que permitan a competencia lingüística e, xa que logo, a posibilidade real de uso.

Pero, lonxe de atenderen o mandato da lei de restituír para a lingua propia o lugar e usos que lle corresponden, este goberno quere levar á escola a "normalidade" do que acontece na rúa. É dicir que, se os datos demostran unha perda de falantes en lingua galega e a restrición de espazos de uso para este idioma, xustifican que a escola debe ser cómplice desta situación, ignorando as leis e renunciando premeditadamente ao potencial transformador que a educación debe representar.

O goberno debe escoitar o que lle están dicindo as institucións, as organizacións sociais, o profesorado e as familias, directamente ou por medio das súas representacións democráticas. Debe dar un paso atrás e procurar o consenso que eles mesmos destruíron e abandonaron, recollido nitidamente no PXNLG do 2004. ¿Que credibilidade poden transmitirnos se renegan do que iniciaron, auspiciaron e defenderon unanimemente eles mesmos nese plan? E mentres e non, deixaren en paz as comunidades escolares coa regulación actual e sen fomentaren no seu seo conflitos inexistentes.

O goberno debe entender que non se trata aquí de extremistas que se apropian de nada. Que non sigan con esa trécola para xustificaren a desfeita que planean. Que aquí o que hai son institucións, organizacións e persoas de diferente extracción social, procedencia, profesión ou idade que teimamos por algo que é xusto, conveniente e legal: a normalización da nosa lingua.

O goberno debe abandonar o engano de que esa proposta está no medio de extremismos; non lle permitimos que nos sitúe aos que respectamos as leis e defendemos o noso país á mesma altura de ca aos que desprezan a nosa lingua, a nosa cultura e a nosa historia. Non, o goberno non se coloca na equidistancia de ningún extremo, está practicamente con estes últimos e a eles representa. Sentímolo polo goberno, pero non é igual de extrema en absoluto a Real Academia Galega ca Galicia Bilingüe.

Non sendo, dende logo, o ensino o único campo de actuación necesario para as políticas de normalización lingüística, tampouco podemos esquecer que se trata dun eido fundamental, xa que aí é onde se poden dar as circunstancias e as accións necesarias para avanzar na competencia lingüística, tal como se fixa nos obxectivos da leis e normas que regulan a normalización lingüística.

Dado que hai varios informes que amosan de xeito evidente a vulneración do espírito e da letra das leis de referencia, que os redactores das Bases invocan de xeito obscuro para logo articularen propostas na dirección contraria, non imos parar moito nisto. Non obstante, cómpre afirmar unha vez máis que as Bases propostas son contrarias ao recollido na Constitución, no Estatuto, na LNL, na LOE, no acordo sobre a Carta europea de linguas rexionais e minoritarias e non Plan xeral de normalización da lingua galega (PXNLG).

Xustamente a elaboración do PXNLG (2004) intentaba promover avances ao constatar na súa diagnose a insuficiencia das iniciativas lexislativas anteriores. Chama agora poderosamente a atención a ausencia de datos diagnósticos na exposición de motivos e, no seu articulado, a proposta de medidas aínda menos protectoras para o galego que aquelas que o plan pretendía superar.

Podemos constatar xa que logo que, alén dos argumentos electorais de compromisos ilegais, non hai necesidades obxectivas para a derogación do decreto vixente. Por moito que se aluda ao ditame do Consello consultivo de Galicia, sábese tamén que os tribunais confirmaron posteriormente o seu axuste ao dereito.

Tampouco hai razóns pedagóxicas nin lingüísticas, nin de conflictividade social nos centros de ensino, nin existe avaliación ningunha dos resultados da súa implantación. Por moito que se peneire, a única e verdadeira razón da derogación e da substitución por outra norma regresiva é, como se dixo, de carácter ideolóxico-político. E a lingua propia non pode estar sometida a esa utilización instrumental precisamente por quen ten a obriga legal e histórica de promover e normalizala, xa que constitúe unha razón fundamental de ser do país e mesmo do propio goberno galego.

Cómpre sinalar como o texto presentado elude tomar en consideración estudos obxectivos, que poñen de manifesto datos e situacións preocupantes sobre a saúde do idioma, así como as recomendacións de entre outras institucións, a RAG (Unha lingua para todos: Comunicado do 12 de maio de 2009), o CCG (Proposta institucional sobre a lingua galega ao Parlamento de Galicia), das Universidades, do ILG e do informe realizado no seu día polo Consello Escolar de Galicia (Informe sobre o estado e a situación sobre o sistema educativo en Galicia 2002-2005, no capítulo dedicado á lingua galega no sistema educativo), dado a coñecer antes da promulgación do decreto 124/2007 actualmente en vigor.

Menciónase a inmersión lingüística case como un delito a perseguir, esquecendo que así é precisamente como aprendemos a nosa propia lingua de orixe e así é como, no mundo enteiro, se utiliza metodoloxicamente para as aprendizaxes lingüísticas. Porén, a carga negativa deste pensamento queda de manifesto ao promoveren precisamente unha certa inmersión válida para o inglés. Non podemos acreditar a estas alturas tan groseiramente nas valoracións diferentes das linguas. A nosa é tan válida coma calquera outra.

Se ben hai anos o contacto social co galego era practicamente total para toda a poboación de Galicia, na actualidade existen sectores da nosa sociedade -sobre todo nas zonas urbanas- que case non teñen ese contacto (o que non ocorre cos galegofalantes, que teñen dominio tamén no castelán). É aquí precisamente, nesas poboacións fundamentalmente urbanas e con moi baixa ou nula competencia en

lingua galega, onde se deben dar os programas de inmersión en galego para acadar esa competencia necesaria que permita logo a auténtica liberdade de uso.

Sen termos uns extraordinarios resultados nas competencias lingüísticas de ambas as linguas, podemos observar que é no galego onde existe unha elevada porcentaxe de poboación infantil que non ten practicamente ningunha. Porén, globalmente non parece que as aprendizaxes en galego dende hai anos -como nas Ciencias- sexan tan malas en relación cos demais, senón máis ben ao contrario. Nos resultados en Ciencias recollidos no informe PISA 2006, podemos comprobar esta afirmación: Galicia (505) está por diante do País Vasco (495), Cataluña (491), Andalucía (474), da media española (488), do total internacional (461) e do total da OCDE (491), sendo o promedio OCDE de 500.

Da lectura do articulado das Bases dedúcese, entre outros, un profundo descoñecemento da realidade escolar por parte dos redactores, como se pode ver en moitos aspectos da análise que se achega nesta publicación. Realmente, a disposición retrotráese a tempos anteriores ao decreto de 1995 e mesmo, na idea que o sostén, a conceptos preautonómicos. Algo realmente sorprendente, de termos en conta que en case todo ese tempo o país estivo gobernado polo mesmo partido que hoxe promove esta desfeita e ignora os antecedentes sociolingüísticos e de política educativa. Neste senso, no da falta da progresividade e da regresión, incumpre mandados expresos da lexislación de rango superior.

A elección da lingua de ensino por parte das familias é algo que non se sostén baixo ningún presuposto. Nin do punto de vista xurídico, onde hai abundantes sentenzas que negan inequivocamente que os pais teñan dereito a elixir a lingua de ensino; nin do punto de vista pedagóxico; nin do punto de vista da pura lóxica e do contraste con outros eidos da vida pública. A educación é un asunto que compete a toda a comunidade dun país, un asunto social que soborda mesmo as propias comunidades escolares. E é unha responsabilidade irrenunciable dos Parlamentos e dos gobernos elixidos pola cidadanía.

Neste senso, de entre as propostas incluídas no articulado, unha das medidas máis desatinadas é a que garante a liberdade do alumnado para usaren nas súas manifestacións orais e escritas a lingua da súa preferencia, independentemente da lingua vehicular utilizada na área ou materia correspondente. Tal posibilidade, ademais, non se predica para o inglés, idioma, no que o alumnado presenta, sen dúbida ningunha, maiores dificultades.

Esta “liberdade” como principio, medio e finalidade en si mesma, erixírase como criterio superior obrigando ao sistema a renunciar a obxectivos educativos prescritos polas leis e minando a autoridade profesional do profesorado, ao facer inútil o emprego de estratexias didácticas que permiten promover e avaliar o desenvolvemento das competencias lingüísticas, posto que o alumnado podería esgrimir un escrupuloso respecto a súa liberdade de escolla. Esta proposta contrasta vivamente coa insistencia, no ideario do Partido Popular, da necesidade de sustentar no esforzo e na disciplina os procesos de ensino-aprendizaxe. Ao parecer hai “esforzos” e “disciplinas” nos que cómpre insistir -non estaríamos falando nestes supostos de imposición- e outros dos que é mellor liberar.

A determinación do inglés (nótese que finalmente para os redactores parece ser esta única lingua estranxeira, nin o portugués, nin outras se contemplan) como lingua vehicular nun terzo dos tempos escolares é unicamente un pretexto para rebaixar o tempo do galego. Non se pode disfrazar dun conveniente plurilingüismo, que xa existe e no que haberá que profundar, porque o modelo proposto é inaudito en toda Europa, afondaría no fracaso escolar especialmente nas poboacións máis desfavorecidas, supoñería un gasto público difícil de calcular e un obxectivo pouco real, crearía notables diferenzas entre os centros e entre o profesorado, precisaría para a súa realización de máis tempo probablemente do que puidese durar o propio decreto e, ademais, porque sería ilegal.

Lémbrese a este respecto a resolución do TSJCV, que ante a pretensión do goberno da Comunidade Valenciana de impartir en inglés a Educación para a cidadanía, recolleu na sentenza que nas seccións bilingües (alí onde se realiza unha certa inmersión con carácter experimental) pode ser admitido porque “se dan tres requisitos: a iniciativa parte do centro, que solicita autorización á autoridade educativa; ten carácter voluntario para que o alumno curse dito programa en lingua estranxeira e os centros deben contar con profesorado especializado na lingua na que van impartirse as materias”. Ningunha destas circunstancias se dá na proposta das Bases. Igualmente apuntou que os currículos de educación primaria e secundaria obrigatoria non recollen criterios de avaliación relacionados coa competencia en inglés e decretou a nulidade en relación coa impartición en inglés daquela materia.

Lamentablemente, a imposibilidade de levar a cabo este proxecto co inglés como lingua vehicular vai derivar en que, de facto e pola experiencia que temos ao respecto, en moitos casos o reparto de áreas impartidas en galego e en castelán se desequilibren claramente a favor deste último.

Estas Bases ignoran os centros e a súa capacidade de organización, esquecen a profesionalidade do profesorado como principal axente normalizador e coñecedor da realidade educativa na que se desenvolven, e van introducir problemas de convivencia e conflitos alí onde non existían.

Malia non se cansar o goberno de repetir que se realizan folgas e accións preventivas por parte dos axentes sociais contrarios a esta involución, o certo é que dende que comezou a tomar medidas todas foron en detrimento do galego: dende o propio e repetido anuncio da derogación do decreto vixente para rebaixalo, ata a modificación da lei da función pública no tocante ao idioma, a supresión e modificación das galescolas ou a redución dos orzamentos para a normalización lingüística. Dende logo, con este currículo cómpre estar providos.

Cómpre destacar en todo este proceso o papel desenvolvido por algúns medios de comunicación, públicos e privados, que se converteron en poderosos alt falantes dunha suposta imposición que nunca existiu. Eses medios sabían perfectamente esa mentira, e os seus voceiros e columnistas comportáronse como arietes deste ataque sen precedentes nos tempos democráticos á normalización da lingua propia.